

„Ha ez a gőgös vonat egyszer megállana...”

Elvágódó nők a XX. századi magyar irodalomban

FEUILLETON - LVII. évfolyam, 24. szám, 2013. június 14.

Megértjük-e ma, mélyen és őszintén, miért is tragikus Kosztolányi Pacsirtájának sorsa, vagy Veresnéé Móricz *Az Isten háta mögöttjében*? Hogy mi a baja a kis Icának *A galamb papnéban*, ebben a méltatlanul keveset emlegetett korai Móricz-regényben, miért szeretne megszökni Thorsa Ábrissal, holott korábban ő akart papfeleség lenni? Megérint-e minket a kisvárosukba, esetleg falujukba, de mindenképp a saját életükbe bezárt nők sorsa? Felteszünk-e magunknak olvasóként olyan szakszerűtlen kérdést, hogy miért nem pakol össze Veresné és hagyja ott a férjét, akit sosem szeretett, miért törődik bele a boldogtalanságba? Eltöprengünk-e rajta, lehetne-e segíteni Pacsirtán valamiképpen, hiszen más frizurával, új ruhában, előnyösebb sminkkel talán nem is riasztaná el a férfiakat – esetleg egyszerűen ki kellene szakítani őt abból a környezetből, ahol úgyis mindig a legcsúnyább marad?